Ara Pirienus, 25/03/21

Fluxos fluixos

Els dies previs a la Setmana Santa no han portat al Pirineu tanta gent com s'esperava inicialment

Enric Quílez

Corria fa poc per les xarxes socials, un "divertit" muntatge de "Memes Cerdanya" on es mostrava el previsible èxode invasor de les hordes metropolitanes vers les terres verges del Pirineu, després de les llargues restriccions de no poder sortir de la comarca que hem patit a Catalunya. Naturalment, això de "divertit" va per barris. Alguns esperaven amb candeletes l'aixecament de les restriccions per poder començar a fer una mica de calaix i rescabalar-se de les penúries econòmiques que el covid-19 ens ha llançat a sobre. Altres, temerosos que les estadístiques de contagi tornin a disparar-se i acabem novament tancats i confinats.

I la major part de la població, que s'ho mira entre encuriosits i preocupats i que no sap ben bé què pensar, precisament perquè totes dues posicions són certes i ben legítimes, alhora que contradictòries. En qualsevol cas, els dies previs a la Setmana Santa no han portat al Pirineu tanta gent com s'esperava inicialment. Motiu principal? Que alguns s'ho reserven per la Setmana Santa i també que les previsions meteorològiques eren molt adverses. Després, com passa sovint, no ha caigut la terrible nevada que se'ns prometia, però el mal ja estava fet.

Fer de meteoròleg és una feina perillosa i ingrata. Si preveus nevada i no neva, t'acusen d'arruïnar l'hostaleria; si no preveus la nevada i neva, t'acusen de manca de previsió i et fan responsable de tota mena de calamitats. Després, no m'estranya que alguns meteoròlegs procurin no donar noms de segons quines comarques quan fan la previsió, pel que pugui passar (o no passar).